

Arrest

nr. 68 286 van 11 oktober 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X en X, die verklaren van Servische nationaliteit te zijn, op 8 augustus 2011 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 juli 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 9 september 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 oktober 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat C. MEYNENDONCKX en van attaché B. DIERICKX, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers kwamen volgens hun verklaringen op 20 maart 2011 het Rijk binnen en dienden op 21 maart 2011 een asielaanvraag in. Op 8 juli 2011 werd voor allen een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissingen.

De bestreden beslissing voor mijnheer BECIRI Afrim (verzoeker) luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees en bezit u de Servische nationaliteit. U bent geboren en wonende te Lucane, gemeente Bujanovc (Zuid-Servië). Tijdens de oorlog in Zuid-Servië werd uw dorp aangevallen door de Serviërs. Er kwamen drie granaten terecht in uw tuin. Daarop kreeg uw dochter Ljejlja (O.V. 6.785.249) last van stress en ook fysieke klachten. Na de oorlog, in 2002, merkten jullie dat ze niet goed kon lopen en brachten jullie haar naar het ziekenhuis in Belgrado. Daar werd ze geopereerd aan haar rechterbeen en kreeg ze medicatie voor haar linkerbeen. Jullie kregen te

horen dat ze een botaandoening (rachitis) had. De dokters zouden evenwel hebben beloofd om haar beter te maken. De dokters vroegen veel geld voor haar behandeling omdat u Albanees bent. De beloofde verbetering bleef ook uit. U verklaart verder dat u voor haar psychische problemen nooit medische hulp heeft gezocht en dit omdat jullie voornaamste bekommernis haar fysieke problemen waren. Verder verklaart u dat de Servische gendarmerie regelmatig in jullie dorp patrouilleert. Als ze in de binnenstraten van het dorp patrouilleren, zouden vooral jullie kinderen angst hebben gehad. Jullie zouden echter nooit persoonlijk problemen hebben gehad met de rijkswachters. Op 19 maart 2011 verliet u Servië vanuit Bujanovac. Daags nadien kwam u in België aan, waar u op 21 maart 2011 asiel aanvraagde. Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten voor: uw geboorteakte dd. 09 februari 2011, u Servische identiteitskaart dd. 01 maart 2005 en 4 medische documenten, alsook een aantal Belgische medische documenten in verband met de ziekte en de behandeling van uw dochter Ljejlja.

B. Motivering

Ik stel vast dat u onvoldoende elementen hebt aangehaald op basis waarvan ten aanzien van u kan besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. 1 U verklaart dat de hoofdrede voor uw komst naar België de medische problemen van uw dochter Ljejlja zijn (gehoorverslag CGVS p.8). Wat betreft deze medische problemen van uw dochter kan worden gesteld dat medische problemen op zich buiten het toepassingsgebied vallen van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals ook vermeld in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging hebben op basis van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. Voor de beoordeling van deze medische problemen dient u een aanvraag tot machtiging tot verblijf te richten aan de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Daarnaast dient er vastgesteld te worden dat uw dochter in Servië weldegelijk geholpen werd en, in het geval van terugkeer naar Servië, zou geholpen kunnen worden. Zo blijkt uit uw verklaringen, alsook uit de door u neergelegde medische attesten, dat u sinds het begin van de ziekte van uw dochter op verschillende plaatsen in Servië (Vranje, Belgrado) toegang had tot de gezondheidszorg. Uw dochter werd onderzocht, gehospitaliseerd en behandeld en kreeg medicatie (CGVS p.12). Uit de neergelegde medische documenten blijkt verder dat de operatie aan het rechterbeen van uw dochter geslaagd was en dat haar medische toestand verder werd opgevolgd. Uw bewering als zouden de Servische artsen jullie veel geld vragen voor de behandeling omdat jullie Albanezen zijn (gehoorverslag CGVS, p. 8), wist u allesbehalve aannemelijk te maken. Zo dient te worden opgemerkt dat u niet kon aangeven hoeveel de Servische artsen dan precies vroegen. U verklaarde dat het “veel” was zonder dit echter te kunnen concretiseren (gehoorverslag CGVS, p. 12). Daarenboven gaf u geen enkel concreet feit of incident aan waaruit zou blijken dat uw dochter een minder kwalitatieve of onheuse behandeling te beurt viel. Bovendien dient er nog te worden opgemerkt dat het niet abnormaal is dat voor een medische behandeling kosten in rekening worden gebracht. Mocht het desgevallend toch zo zijn dat uw dochter ten gevolge van uw afkomst een minder kwalitatieve behandeling te beurt viel – wat u niet aannemelijk wist te maken – dan dient vermeld te worden dat uit niets blijkt dat u geen andere arts had kunnen raadplegen – hetgeen u na de uitgevoerde operatie in 2003 niet gedaan heeft (gehoorverslag CGVS p.12). Gelet op dit alles dient besloten te worden dat uw dochter in Servië niet zonder meer medische hulp ontzegd werd, noch dat, indien uw dochter geen adequate medische behandeling zou hebben gekregen dit omwille van etnische motieven was. Hierbij dient nog opgemerkt te worden dat uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal blijkt dat het openbare gezondheidsstelsel in Servië basisdiensten levert voor alle burgers en dat er geen aanwijzingen zijn dat Albanezen door het Servisch gezondheidsstelsel gediscrimineerd zouden worden. Uw verklaring dat de dokters u hadden beloofd dat haar linkerbeen goed zou worden maar dat dit niet gebeurde doet hier geen afbreuk aan (CGVS, p. 12). Dit zou evengoed kunnen verklaard worden door de aard van de aandoening en de moeilijkheid deze te behandelen. Het CGVS is echter niet bevoegd om hierover te oordelen. Tenslotte verklaarde u ook dat u niet wist of uw dochter, indien u over voldoende financiële middelen zou beschikken, volledig zou kunnen genezen (CGVS, p. 12). Het feit niet voldoende geld te hebben is een probleem van socio-economische aard, dat als dusdanig niet ressorteert onder de criteria van de Vluchtelingenconventie en de bepalingen inzake subsidiaire bescherming. Wat betreft de psychische problemen en stress waar uw dochter onder zou lijden sinds 2002 gaat bovenstaande redenering ook op. Uit niets blijkt dat jullie hiervoor geen beroep zouden kunnen doen op de in Servië aanwezige

behandelingsmogelijkheden. U verklaarde echter dat jullie voor deze problemen geen hulp hebben gezocht aangezien jullie met haar fysieke klachten reeds genoeg zorgen hadden (gehoorverslag CGVS, p. 13). Dit is echter geen afdoende verklaring. Van een asielzoeker kan immers verwacht worden dat hij alle behandelingswijzen in eigen land op redelijkerwijze uitput alvorens elders medische hulp te zoeken en uiteindelijk internationale bescherming te vragen. Het feit dat jullie noch in Servië, noch in België (gehoorverslag CGVS, p.13) hulp hebben gezocht voor deze problemen, doet twijfels rijzen bij de ernst ervan. Wat uw angst van uw kinderen voor de aanwezigheid van de Servische gendarmerie in Zuid-Servië betreft dient te worden vermeld dat uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat deze regio effectief te kampen heeft met een doorgedreven militarisering, waarbij de aanwezigheid en het optreden van de Servische gendarmerie - een paramilitaire politie-eenheid die in 2001 werd opgericht - in het bijzonder heel wat weerstand oproept bij Albanese bewoners van de regio, die hen percipiëren als zijnde 2 agressief en intimiderend. Dit is deels te wijten aan het feit dat zij zwaarbewapend in militaire uitrusting circuleren in de regio. Er zijn in het verleden ook gevallen geweest waarbij deze gendarmerie effectief haar boekje te buiten is gegaan in hun gedrag ten aanzien van Albanese burgers. Hiertegen werd ook uitvoerig en herhaaldelijk geprotesteerd. Lokale Albanese politieke leiders brachten dit meermaals ter sprake in hun contacten met de media en met nationale en internationale organisaties, alsook in hun overleg met de Servische regering. Volgens hen kadert dit zelfs in een strategisch plan van de Servische autoriteiten om de etnisch Albanese bevolking uit de regio te verdrijven. Langs Servische zijde wordt hierbij evenwel stevast verwezen naar de noodzaak van de aanwezigheid van deze eenheid voor de stabiliteit en vrede in de regio. Aldus zijn uw verklaringen over (het algemeen functioneren van) deze gendarmerie niet in tegenspraak met objectieve informatie waarover het CGVS beschikt. Deze situatie geeft evenwel op zich geen aanleiding tot het hebben van een vrees in de zin van Vluchtelingenconventie. Ze is evenmin van die aard dat er sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moet er ook sprake zijn van een individuele (gegronde) vrees voor vervolging. U verklaarde hierover enkel identiteitscontroles te hebben ondergaan waarbij de gendarmerie niks zei en u gewoon uw documenten terug gaf na afloop van de controle. De angst voor de gendarmerie die vooral bij uw kinderen aanwezig is enkel gebaseerd op hun soms intimiderende aanwezigheid en het feit dat ze soms meermaals per dag in het dorp patrouilleren (CGVS, p. 8, 14). Dit feit is niet dermate ernstig dat het kan worden gecatalogeerd als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of tot ernstige schade in de definitie van subsidiaire bescherming. De informatie die door het CGVS werd gebruikt voor de motivering van deze beslissing werd in bijlage bij het dossier gevoegd. De door u neergelegde documenten kunnen aan bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. Uw geboorteakte en identiteitskaart bevestigen immers enkel uw identiteit en nationaliteit, die niet betwist wordt. De medische documenten van uw dochter Lejla bevestigen haar medische toestand die evenmin ter discussie wordt gesteld. Terloops dient nog te worden opgemerkt dat u geen recente medische documenten uit Servië neerlegt, maar dat deze allen dateren uit de periode 2002-2004. Ook inzake de asielaanvraag van uw vrouw, Beciri Hanife (CGVS 11/13516 ; O.V. 6.785.249) en uw zoon Beciri Nehar (CGVS 11/13518 ; O.V. 6.785.260) heb ik besloten tot een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.2. De bestreden beslissing voor mevrouw BECIRI Hanife (verzoekster) luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees en bezit u de Servische nationaliteit. U bent geboren te Zhunice en wonende te Lucane, gemeente Bujanovac (Zuid-Servië). U zou Servië enkel hebben verlaten omwille van de problemen die werden aangehaald door uw man, Beciri Afrim (O.V. 6785218; CGVS 11/13515). U had geen enkele andere reden om Servië te verlaten. Op 19 maart 2011 verliet u Servië vanuit Bujanovac. Op weg naar België verloor u jullie paspoorten. Daags nadien kwam u in België aan en op maandag 21 maart vroeg u asiel aan. Ter staving van uw asielerelaas legde u het volgende document voor: de geboorteakte van uw dochter Ljejlja dd. 23 maart 2010.

B. Motivering

Er dient vastgesteld te worden dat u onvoldoende elementen heeft aangebracht die erop wijzen dat u Servië verlaten hebt uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève

of wegens het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Uit uw verklaringen blijkt immers dat de reden waarom u asiel aanvraagt volledig aansluit bij deze die door uw man werden aangehaald. U verklaart geen andere redenen te hebben om Servië te hebben verlaten (CGVS, pp. 6 - 7). Aangezien inzake zijn asielaanvraag een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen, kan er ook aan uw asielaanvraag geen gunstig gevolg worden gegeven. De beslissing van uw man luidt als volgt:

[Het onderdeel 'motivering' uit de bestreden beslissing inzake verzoeker wordt integraal hernomen]

De door u neergelegde documenten kunnen aan bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. De geboorteakte van uw dochter Ljejlja bevestigen haar nationaliteit en identiteit die hier evenwel niet ter discussie staan. Ook inzake de asielaanvraag van uw zoon Beciri Nehar (CGVS 11/13518 ; O.V. 6.785.260) heb ik besloten tot een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.3. De bestreden beslissing voor mijnheer BECIRI Nehar (tweede verzoeker) luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees en bezit u de Servische nationaliteit. U bent geboren te wonende te Lucane, gemeente Bujanovc (Zuid-Servië). U zou Servië enkel hebben verlaten omwille van de problemen die werden aangehaald door uw vader, Beciri Afrim (O.V. 6785218; CGVS 11/13515). U had geen enkele andere reden om Servië te verlaten. Op 19 maart 2011 verliet u Servië vanuit Bujanovac. Op weg naar België verloor u jullie paspoorten. Daags nadien kwam u in België aan en op maandag 21 maart vroeg u asiel aan. Ter staving van uw asielrelaas legde u het volgende document voor: uw geboorteakte dd. 4 maart 2010.

B. Motivering

Er dient vastgesteld te worden dat u onvoldoende elementen heeft aangebracht die erop wijzen dat u Servië verlaten hebt uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of wegens het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Uit uw verklaringen blijkt immers dat de reden waarom u asiel aanvraagt volledig aansluit bij deze die door uw vader werden aangehaald. U verklaart geen andere redenen te hebben om Servië te hebben verlaten (CGVS, p. 6). Aangezien inzake zijn asielaanvraag een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen, kan er ook aan uw asielaanvraag geen gunstig gevolg worden gegeven. De beslissing van uw vader luidt als volgt:

[Het onderdeel 'motivering' uit de bestreden beslissing inzake verzoeker wordt integraal hernomen]

De door u neergelegde documenten kunnen aan bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. Uw geboorteakte bevestigt uw nationaliteit en identiteit die hier evenwel niet ter discussie staan.

Ook inzake de asielaanvraag van uw moeder Beciri Hanife (CGVS 11/13516 ; O.V. 6.785.249) heb ik besloten tot een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet

louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Bij de uiteenzetting van het middel blijkt dat de verzoekende partij opkomt tegen de inhoudelijke motieven van de bestreden beslissing en wil dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de feitelijke beoordeling overdoet. Zij voert dan ook de materiële schending aan.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoekers verklaarden Kosovo te zijn ontvlucht omwille van familiale medische problemen, waarvoor zij in Servië geen adequate medische behandeling kunnen verkrijgen, en omwille van een vrees voor de Servische gendarmerie.

3.2. Verzoekers legden hun Servische geboorteakten neer en hielden hun paspoort achter. Ter terechtzitting worden de paspoorten neergelegd waaruit blijkt dat verzoeker reeds eerder voor korte tijd in Duitsland was. Verwerende partij stelt ter terechtzitting vast dat verzoekers niet toelichten waarom ze eerder verklaarden dat hun paspoorten verloren waren.

3.3. Verzoekers menen te voldoen aan de 4 voorwaarden gesteld in artikel 1 A van de Conventie van Genève. Zij bevinden zich sinds 20 maart 2011 op het Belgisch grondgebied. Aangezien zij de Servische nationaliteit hebben, bevinden zij zich buiten het land waarvan zij de nationaliteit bezitten. Verzoekers dochter L. (tweede verzoekers zus) is getraumatiseerd door de Servische oorlog en heeft medische problemen. Medische documenten hiervan liggen voor. Verzoekers menen dat L. mismeesterd werd en vrezen voor een verdere mismeestering door de Servische dokters indien ze teruggestuurd worden omwille van haar Albanese origine. Ze stellen dat de vervolging hier moet gezien worden als een onheuse, niet-kwaliteitsvolle medische behandeling waarbij telkens onheus hoge bedragen werden gevraagd die ze niet konden betalen. Verzoekers menen dat de mismeestering voldoende bewezen is nu de dokters beloofden L. beter te maken indien verzoeker 20.000euro zou neertellen, voor minder konden ze dit niet beloven. Verzoekers konden niet terecht bij de politie tijdens de oorlog in Servië en evenmin voor medische aanklachten.

3.4. Om tot een erkenning van de vluchtelingenstatus te leiden, dienen de discriminatie en het ontzeggen van bepaalde rechten dermate systematisch en ingrijpend te zijn dat hierdoor fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Indien uit de neergelegde medische attesten blijkt dat L. inderdaad medische problemen heeft, dan tonen ze tevens aan dat zij hiervoor in behandeling was, op regelmatige basis door specialisten werd onderzocht en medicatie kreeg. Aldus kan niet blijken dat hun dochter L., zoals verzoekers in hun verzoekschrift volhouden, bewust adequate verzorging werd ontzegd omwille van hun Albanese herkomst. Evenmin tonen verzoekers aan dat hun dochter bewust mismeester werd omwille van hun Albanese etnie waar zij aanvoeren dat *“Naar zijn mening hebben de dokters Lelija mismeesterd ten gevolge van hun etnische origine. Naar de mening van verzoekers is de mismeestering voldoende bewezen uit het feit dat de dokters beloofden Lelija beter te maken indien verzoeker 20 000 euro zou neertellen. Voor minder konden ze dit niet beloven”*. Daargelaten dat verzoekers niet aantonen dat in Servië alle dokters etnische Serviërs zijn, dienen dergelijke, bijzonder ernstige beschuldigingen jegens de Servische medische instellingen gestaafd te worden. Het is dan ook onaanvaardbaar dat verzoekers op dit vlak bij loutere, ongestaafde beweringen blijven.

3.5. Verder kan de Raad slechts vaststellen dat daargelaten dat uit de talrijke neergelegde medische attesten ontegensprekelijk blijkt dat verzoekers meermaals aanspraak konden maken op medische verzorging voor hun dochter, zij hoe dan ook niet aannemelijk maken om die reden nood te hebben aan internationale bescherming op grond van artikel 48/3 en/of artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Wat de financiële motieven betreft die verzoekers zowel op het gehoor op het CGVS als in het verzoekschrift aanvoeren, dient te worden vastgesteld dat verzoekers evenmin aantonen louter om financiële redenen en op grond van socio-economische motieven in aanmerking te komen voor internationale bescherming. Verder benadrukt de Raad dat overeenkomstig artikel 9 ter, §1 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980 hij niet bevoegd is om bij de behandeling van een beroep tegen een beslissing van het CGVS inzake asiel en subsidiaire bescherming te oordelen over de vraag of verzoekers hun dochtertje aan een ziekte lijdt die een reëel risico inhoudt voor haar leven of fysieke integriteit, noch over de vraag

of zij een reëel risico loopt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate verzorging mogelijk is in het land van herkomst. Verzoeker dient zich inzake de beoordeling van de medische problemen van hun dochtertje met de voorgelegde medische attesten te richten tot de geëigende procedure.

3.6. Waar verzoekers hun asielaanvraag verder steunen op de algemene situatie in Servië en in het bijzonder wijzen op het nefaste optreden van de Servische gendarmerie, dient te worden vastgesteld dat dergelijke algemene verwijzingen niet volstaan om aan te tonen dat verzoekers in hun land van herkomst werkelijk worden bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond en verzoekers blijven hier in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr.121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480). Indien uit de objectieve informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat de aanwezigheid van de Servische gendarmerie in de regio van herkomst van verzoekers intimiderend kan voorkomen en er incidenten hebben plaatsgevonden waarbij Servische agenten zich hebben misdragen, dan volstaat dit geenszins om aan te tonen dat verzoekers louter om die reden hun land van herkomst dienden te ontvluchten. Verzoekers tonen immers niet aan dat in Servië de gehele etnisch Albanese bevolkingsgroep systematisch en effectief wordt vervolgd door de Servische autoriteiten met het oog op hen te verdrijven. Verzoeker verklaarde dienaangaande enkel dat zijn kinderen bevreesd waren voor de veelvuldige patrouilles van de gendarmerie, doch verklaarde uitdrukkelijk dat zij nooit zelf problemen kenden met de Servische gendarmerie, noch met Servische burgers (gehoorverslag CGVS verzoeker, p. 13-14). Tenslotte wordt evenmin aannemelijk gemaakt dat verzoeker omwille van zijn beweerde kleinschalige activiteiten voor de UCPMB, die overigens niet in het minst worden geadstrueerd, nood zou hebben aan internationale bescherming. Aldus kunnen verzoekers bezwaarlijk worden bijgetreden waar zij menen nood te hebben aan internationale bescherming.

3.7. Verzoekers beperken zich verder in het verzoekschrift tot theoretische beschouwingen en het louter herhalen van hun voorgehouden vluchtrelaas. Als dusdanig wordt er echter géén afbreuk gedaan aan de bevindingen van de commissaris-generaal die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissingen.

3.8. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoekers menen in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoekers hebben niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoen aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoekers beroepen zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus inzake de medische problemen van hun dochter. Voorts tonen verzoekers niet aan dat er een thans in Servië sprake is van een "internationaal of binnenlands conflict". Noch uit verzoekers hun verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet

5. Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf oktober tweeduizend en elf door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. J. D'HAESE, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

J. D'HAESE

K. DECLERCK